

Estrup: Jeg troede, at jeg havde udtrykt mig med tilstrækkelig Tydelighed, men jeg frygter for, at det ikke har været Tilfældet. Jeg har fuldt ud erkendt, at den højtærede Minister ikke behøvede at gaa ud fra, at der var en almindelig principiel Modstand til Stede her, enten i Rigsdagen eller i Landet, imod en Afstaaelse af de vestindiske Øer. Det forekommer mig at være en Indrømmelse saa ren, som den kan være. Jeg kunde have føjet til, at i Overensstemmelse dermed vilde jeg ogsaa have udtalt mig i Samtaler, der vare komne om dette Emne, men den videre Slutning kan man slet ikke drage deraf. Dette, som passerede i 1892, skete ikke efter noget Initiativ af mig, og det er Pointen, thi jeg har holdt paa lige fra 1867, at skulde der genoptages nogen Forhandling, maatte det være ved Initiativ fra amerikansk Side, og uden at der direkte eller indirekte skete nogen Foranledning fra vor Side. Det er det, jeg har villet sige, og det er altsaa det, jeg nu har sagt.

Anden Viceformand (Steffensen): Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oet. Hansen) har Ordet. (Ophold.) Det ærede Medlem har nu meddelt mig, at han ønsker at frafalde Ordet. Saa har det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds Ordet.

Holger Petersen: Det, jeg navnlig ønskede at komme ind paa, var saglige Spørgsmaal vedrørende Forholdene herhjemme og Forholdene paa de vestindiske Øer, men da det navnlig er den politiske Side, som for Øjeblikket drøftes, skal jeg ikke opholde det høje Ting, men frafalde Ordet.

Madsen-Mygdal: Ja, jeg kunde gerne følge de to foregaaende ærede Taleres Eksempel, saa meget destomere som det, jeg havde at sige, i alt væsentligt tidligere er kommet frem. Jeg ønskede nemlig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad vi hørte i Gaar fra det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Sehested) om hans Stilling til Traktaten, hvis han havde været Minister, og om de to Veje, der vare at gaa, naar der ikke i Traktaten kunde optages udtrykkelig Garanti for amerikansk Borgerret og Toldfrihed. Saa var der, sagde det ærede Medlem, to Veje at gaa. Den ene var den at afbryde Forhandlingerne, den anden var den at afslutte Traktaten uden en saadan Garanti. Det ærede Medlem mente, at hvis det havde været ham, der nu havde været Udenrigsminister,

var han for sit Vedkommende gaaet den Vej at afbryde Forhandlingerne. Det er nu ikke sket. Det, jeg havde at sige i Anledning deraf, er fremhævet fra anden Side, og jeg behøver ikke at opholde mig videre derved. Jeg mener nemlig, at de Aktstykker, som foreligge for os, og som ikke maa omtales i den offentlige Debat, klart vise, at det er tilkendegivet fra amerikansk Side, at det var *umuligt* at faa disse Bestemmelser ind i Traktaten af Hensyn til den amerikanske Forfatning. Og dernæst vise de samme Aktstykker, at det ærede Medlem som Udenrigsminister alligevel har fortsat Forhandlingerne. Der var adskillig andet, jeg havde at bemærke, men jeg skal, som sagt, følge de to foregaaende Taleres Eksempel og frafalde Ordet.

P. G. C. Jensen: Heller ikke jeg skal komme dybere ind paa Spørgsmaalet, som det foreligger, idet jeg erkender, at der fra den Side af Salen, som jeg tilhører, er holdt saa vægtige Foredrag, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig dertil. Jeg ønsker derfor kun at gøre en lille Bemærkning til Berigtigelse af Ytringer, som ere faldne fra forskellig Side, og jeg skal da begynde med, hvad den højtærede Konsejlspræsident udtalte i sit første Foredrag, at han fra alle Sider ikke havde faaet andet at vide end dette, at man vilde Overdragelsen. Han føjede til, at selve Overdragelsen var ønsket af alle dem, som have Ansvar; derom havde der ikke været og havde der ikke kunnet være nogen Tvivl, indtil den 22de Januar dette Aar. Dette maa bero paa en Hukommelsesfejl hos den højtærede Konsejlspræsident, thi det forholder sig saaledes, at i Slutningen af December Maaned i Fjor udbad den højtærede Konsejlspræsident sig en Udtalelse fra Flertallet i denne Sal om, hvorledes Stillingen var lige over for dette Spørgsmaal, og det er saa langt fra, at der herfra, fra denne Gruppens Side blev udtalt noget Ønske om et Salg eller overhovedet lovet nogen Tilslutning dertil, at der tværtimod fra Gruppens Side fremkom en Udtalelse — der af mig blev overbragt til den højtærede Konsejlspræsident — som gik ud paa, at der i Landstingets Flertal ingen Stemning var for Afstaaelse. Vi føjede til — det var omtrent Meningen, om ikke Ordene — at dersom der ønskedes Støtte fra Landstingets Flertals Side til, at Forhandlingerne skulde gaa i Staa, til at komme ud af Forhandlingerne, saa kunde Ministeren gøre Regning paa en